

«Οι Γάτες δεν Παθαίνουν Βέρτιγκο» από το Cine Δράση

Το **Cine Δράση** συνεχίζει τις προβολές του την **Πέμπτη 9 Ιουλίου** στις 9:00μμ, στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων με την ταινία **«Οι Γάτες δεν Παθαίνουν Βέρτιγκο»** του António-Pedro Vasconcelos. Τρυφερό και βαθιά αισιόδοξο φιλμ για την απώλεια, την ειλικρινή φιλία ανάμεσα σε άτομα διαφορετικού φύλου, κοινωνικής τάξης, ηλικίας και ιδιοσυγκρασίας. Και για την αλληλεγγύη. Όχι εκείνη των δομών, αλλά αυτήν που κάθε ανθρώπινο όν, όλοι μας εκφράζουμε προς όσους βρίσκονται σε μεγάλη ανάγκη, δικούς μας ανθρώπους, οικογένεια, φίλους ή άλλους, άγνωστους που κάποια στιγμή, τυχαία γεγονότα τους φέρνουν κοντά μας, στεκόμαστε δίπλα τους, παρέχοντας τους όσα χρειάζονται και απολαμβάνουμε αυτά που αυτοί μπορούν να μας προσφέρουν. **Καλοκαίρι, στα πρώτα χρόνια της κρίσης του ευρωπαϊκού νότου, στην πανέμορφη Λισαβόνα.** Η Rosa, μια ηλικιωμένη γυναίκα, χάνει κάθε ενδιαφέρον για τη ζωή όταν πεθαίνει απροσδόκητα ο αγαπημένος της σύζυγος Joaquim. Το πένθος της κρατάει πολύ. Δεν αντιλαμβάνεται το οριστικό της απώλειας, ο χρόνος που περνάει δεν ομαλοποιεί τη ζωή της. Εξακολουθεί να «κουβεντιάζει» ό,τι την απασχολεί με τον νεκρό και γενικά αρνείται να ζήσει μια φυσιολογική ζωή. Αυτό ανησυχεί ιδιαίτερα την κόρη της Luisa που πιέζει τη μητέρα της να μετακομίσει και να ζήσει μαζί της, προς μεγάλη χαρά του συζύγου της που εποφθαλμιά το ωραιότατο και τοποθετημένο στην ακριβή πλευρά της πόλης, διαμέρισμα της πεθεράς του. Η Rosa, κάποια στιγμή ανόρεχτα θα υποκύψει στις πιέσεις. Στην ίδια πόλη, ο Jo ένα 18χρονο αγόρι, που ζει με τον αλκοολικό πατέρα του, ξεκινά μια εγκληματική σταδιοδρομία. Με μια παρέα εφήβων αγοριών και κοριτσιών από μη προνομιούχες οικογένειες, που η κρίση έκανε ακόμα πιο δύσκολες τις ζωές τους, τις ξοδεύουν στο περιθώριο της κοινωνίας, ενώ σπαταλούν το χρόνο τους τριγυρίζοντας στην πόλη και εξασφαλίζοντας τα προς το ζην με παραβατικές δραστηριότητες. Κάποια στιγμή, οι δρόμοι της παρέας και της Rosa διασταυρώνονται και ως φυσικό επακόλουθο της κλέβουν την τσάντα. Το ίδιο βράδυ ο πατέρας διώχνει τον Jo από το σπίτι και όταν αυτός δεν βρίσκει που να κοιμηθεί, αποφασίζει να πάει στη διεύθυνση που αναφέρεται στο κλεμμένο πορτοφόλι, το οποίο έχει αποφασίσει να κρατήσει. Χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, τρυπώνει στο κτίριο και βρίσκει καταφύγιο στην ταράτσα πάνω από το διαμέρισμα της ηλικιωμένης γυναίκας. Σύντομα η Rosa θα αντιληφθεί την παρουσία του και διακριτικά θα τον βοηθήσει αρχικά να επιβιώσει και στη συνέχεια να ορθοποδήσει και να ασχοληθεί με το αγαπημένο του χόμπι, το γράψιμο. Επειδή έχουν περάσει και δύο από διαφορετικές, αλλά έντονα προβληματικές καταστάσεις θα βρουν ο ένας στον άλλον αυτό που χρειάζονται περισσότερο: κάποιον να τους ακούει, να τους καταλαβαίνει, να τους νοιώθει. Και έτσι παρά τις μεγάλες διαφορές τους, κυρίως ηλικιακές θα δουν τις ανάγκες και τις εμπειρίες τους να αλληλοσυμπληρώνονται. Εκείνος πάντα την ακούει με προσοχή και ενδιαφέρον, αυτή του προσφέρει την αγάπη που δεν του

πρόσφεραν ποτέ. Εκείνη, είναι πάντα εκεί δίπλα του και με τη στάση της θα τον διδάξει αξίες και αρχές αυτές που δεν μπόρεσε να μάθει στην διαλυμένη οικογένεια του. Οι δυο τους θα γίνουν οι καλύτεροι φίλοι κόντρα σε όλες τις πιθανότητες και σε πείσμα της οικογένειάς της, η οποία θεωρεί ότι ο μικρός θα την εκμεταλλευτεί, εμποδίζοντας τους να την εκμεταλλευτούν οι ίδιοι. **Ο António-Pedro Vasconcelos** είναι ένας από τους πλέον καταξιωμένους σκηνοθέτες της Πορτογαλίας, συμπαθής σε κοινό και κριτικούς και με μεγάλες επιτυχίες στο ενεργητικό του («Call Girl» 2007, «Η Πεντάμορφη και ο Παπαράτσι» 2010, «The Immortals» 2003). Εδώ κάνει μια ταινία ιδιαίτερα γοητευτική, που αιχμαλωτίζει το ενδιαφέρον του θεατή. Το σενάριο ξετυλίγεται σιγά-σιγά, σταδιακά διαμορφώνονται οι χαρακτήρες, ψηλαφητά βρίσκουν κοινό έδαφος. Οι ήρωες του είναι συνηθισμένοι καθημερινοί άνθρωποι γεμάτοι ζωή και ενέργεια. Οι δυσκολίες της ζωής παρουσιάζονται ρεαλιστικά, χωρίς να επιβαρύνονται με περιττά δραματικά ή συναισθηματικά στοιχεία. Οι δύο πρωταγωνιστές, η Maria do Céu Guerra, από τις πιο ταλαντούχες ηθοποιούς του σινεμά και του θεάτρου στην πατρίδα της, ως Rosa, και ο João Jesus ως Jo, είναι εξαιρετικοί στους ρόλους τους και η χημεία ανάμεσα τους ιδιαίτερα δυνατή. **Το φιλμ είχε συνολικά 31 υποψηφιότητες σε διεθνή Φεστιβάλ και απέσπασε 14 Βραβεία** από τα οποία ξεχωρίζουν το Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού για την Maria do Céu Guerra και Καλύτερου Σεναρίου για τον Tiago Santos στα Πορτογαλικά Βραβεία Δημιουργών (2015), Καλύτερου Σκηνοθέτη για τον Antonio Pedro Vasconcelos, Καλύτερου Σεναρίου για τον Tiago Santos, Καλύτερου Αντρικού Ρόλου για τον Joao Jesus και Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου για την Maria do Céu Guerra στα Βραβεία της Πορτογαλικής Ακαδημίας Κινηματογράφου «Sophia» (2015). Πορτογαλία, Δραματική Κομεντί, 2014. Διάρκεια: 124'. Σκηνοθεσία: António-Pedro Vasconcelos. Σενάριο: Tiago Santos. Πρωταγωνιστούν: Maria do Céu Guerra, João Jesus, Fernanda Serrano, Ricardo Carrico, Nicolau Breyner, Tiago Delfino, Victor Consalves, Joana Barradas. * **Οι καλοκαιρινές προβολές του Cine-Δράση πραγματοποιούνται κάθε Πέμπτη στις 9.00 το βράδυ, στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων (25ης Μαρτίου & Μακεδονίας)**